

Copak se to stalo?
Něco se nám zdálo.
Skutečnost či sen?
Jsem z toho složen trochu rozložen.
Najednou tu není to uvnitř těla chvění.
Zmizelo zapomnění.
To naše bezstarostné snění.

Vždyť letí do vesmíru,
jen duše, která v míru
nechává se vést
a chce se dotknout hvězd,
jen jeden dotyk dlaní,
nás možná nezachrání,
ale natáhneme ruce, dokud nám bijí srdce.

Najednou tu není,
to sezení a chtění,
zmizelo zapomnění,
neboj se ještě se to změní, změní, změní.

A letí do vesmíru,
jen duše, která v míru
nechává se vést
a dotýká hvězd,
jen jeden dotyk dlaní
a splní se ti přání,
tak natáhneme ruce dokud nám bijí srdce.

Vždyť letí do vesmíru,
jen duše, která v míru,
nechává se vést
a chce se dotknout hvězd,
jen jeden dotyk dlaní
nás možná nezachrání,
ale natáhneme ruce dokud nám bijí srdce.